

AŞK ÜLKESİ

Sadettin Yıldız (Nihanî)

Ne suyum var, ne içmeye tasım var
Ne çığığım kaldı, ne de sesim var
Doğduğumdan beri her gün yasım var
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Şiddetli acıdan güldün mü sen hiç
Ölmeyi kurtuluş bildin mi sen hiç
Günde onlarca kez öldün mü sen hiç
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Kundakta dünyaya küsmek ne demek
Öfkeden çeneyi kasmak ne demek
Narkoz yokken bacak kesmek ne demek
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Saçlar nasıl bir gecede ağarmış
Bir ölüden çocuk nasıl doğarmış
Bir mezara kaç cenaze sığarmış
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Gün olur yaşayan ölüler kokar
Bir damla gözyaşı cihanı yakar
Bir duruş, bir bakış kaleler yıkar
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Sürekli acıyla kul sınanır mı
Toprak ki, kan ile hiç sulanır mı
Şehidi olmayan ev kınanır mı
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Yiğit eğilmezse kırarlar elbet
Yoluna bin tuzak kurarlar elbet
Susandan da hesap sorarlar elbet
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Bütün dünya sağır, lal olmuş dili
Meydanı boş bulmuş iblisin dölü
Onuru ne bilir yaşayan ölü
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Yeryüzü çağırır kıyametini
Sorarlar herkesten hıyanetini
Gazzeli korudu emanetini
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin

Nihanî dil aciz yürek sesine
İnsan olmayanın Gazze nesine
Onlar yürüdüler aşk ülkesine
Sen Gazzeli değilsin ki bilesin